

Diktanto konkursai

Kovo mėnesį gimnazijoje vyko renginiai, skirti gimtajai kalbai. Žemesniųjų klasių mokiniai nenusileido Nacionalinio diktanto konkurso dalyviams, I-IV gimn. klasių mokiniams. Kovo 6 dieną 5-8 klasių mokiniai taip pat rašė diktantą, o iš kiekvienos klasės konkurse dalyvavo po 5 mokinius. Dalyviai rašė P. Dundulienės tekstą „Apie laumes“.

Labai smagu, kad 5-8 klasių mokiniai gerai moka rašyti lietuviškai. Iš 5 klasės diktantą geriausiai parašė Povilas Petrus, iš 6 klasės mokinį geriausiai sekėsi rašyti Domantui Brazaiciui ir Austėjai Butkutei. Iš 7 klasės dalyvių geriausiai diktantą parašė Barbora Špokauskaitė. Aštuntokas Jonas Vozbutas nepadarė nei vienos klaidos, taip pat gerai diktantą parašė ir aštuntokė Auksė Šarauskaitė.

Džiugu, kad Nacionalinį diktantą iš 30 dalyvių geriausiai parašė IV gimn. klasės mokinės: Raminta Ramoškaitė, Gabrielė Venckutė ir Urtė Augustinavičiūtė. Dėkojame visiems konkurso dalyviams už meilę gimtajam žodžiui.

Nuotraukos iš diktanto rašymo konkurso....

Dėmesio !!!

Kitame laikraščio numeryje kviečiame rašyti apie savo įdomias veiklas, kurias atlikote namuose karantino metu. Pasidalinkite įspūdžiais, nuotykiais, nuotraukomis, praleistomis akimirkomis su Jums brangiausiais žmonėmis namuose...

Maloniai kviečiame

Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos bendruomenę prisidėti prie „Sondeckiukų“ leidimo. Siūskite straipsnelius ar nuotraukas apie save ir draugus, apie renginius, įvykius, išvykas, klasės gyvenimą ir pan.

Rankraščius galite perduoti leidėjams arba siusti:
el. p. vitalija.sileriene@gmail.com

Laikraščio leidėjai: Beatričė Liutkutė IV gimn. kl.,
Gabrielė Venckutė IV gimn. kl.
Lukas Sandu II gimn. kl.
Rosita Dargužaitė II gimn. kl.

Vadovė: Vitalija Šilerienė, lietuvių kalbos mokytoja

2020 m. Šiauliai

ŠIAULIŲ SAULIAUS SONDECKIO
MENŲ GIMNAZIJOS LAIKRASTIS

SONDECKIUKAI

2020 m. kovas, Nr. 58

ŠIAULIŲ
SAULIAUS
SONDECKIO
MENŲ GIMNAZIJA

Apie Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą...

1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą, kuriame rašoma, kad atstatomas 1940 m. svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suvereninių galių vykdymas ir Lietuva nuo šiol yra nepriklausoma valstybė. Akte remiamasi 1918 m. vasario 16 d. pasirašytu Lietuvos nepriklausomybės aktu, kuris niekada nenustojo turėjės teisinės galios. Aktą pasirašė LR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas Vytautas Landsbergis ir kiti Tarybos nariai.

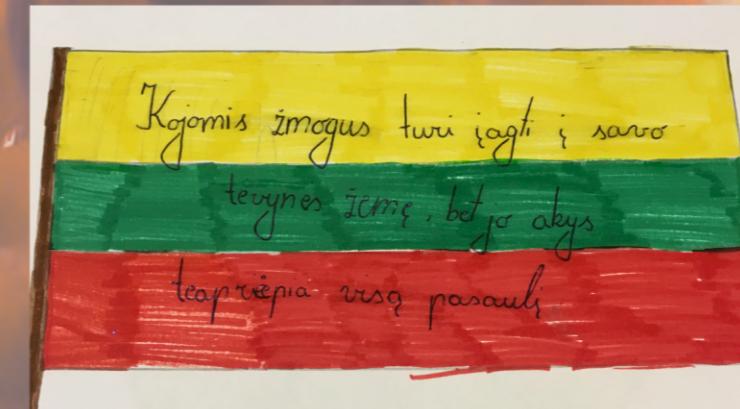
Šia iškilminga proga kovo 10 dieną Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijoje vyko įvairios veiklos. Penktos klasės mokiniai kūrė eiles, skirtas Lietuvai.

Maironis aprašė mano Lietuvą brangią
Ir Čiurlionis simfonija šlovina ją.
Ačiū Kudirkai už giesmę galingą,
Kurią giedant dega kiekvieno lietuvio širdis. **Nida**

Kokia graži tėvynė mūsų,
Tu pažiūrėk, ar nematai?
Čia mūsų gamta gražiausia
Ir upeliukai, ir miškai.
Čia mūsų protėviai gyveno
Ir užaugo jų vaikai.
Ar, vaikeli, dabar tu supratai,
Kokia nuostabi tėvynė Lietuva?
Kur paukščiai gieda nuostabias dainas
Ir visi, kas čia, džiaugiasi mūsų Lietuva. **Aukšė**

Lietuva mūsų, gimtinė graži,
Ką be jos darytume?
Lietuva mūsų geltona, žalia
Kaip be tavęs mes gyventume? **Karolina**

Lietuva – tai šalis, kur gyvenu
Čia žaliuoja medžiai, gélės
Geltonos, žalias, raudonos,
Tai Lietuvos vėliavėlė graži.
Lietuva – didvyrių kraštas
Per ilgus metus iškovojo sau laisvę
Lietuvėlė graži
Ir aš čia gyvenu. **Ema**

Lietuva, tėvynė mano,
Miškų ir upių apsupta,
Čia žmonės myli vienas kitą,
Nes ji šalis tokia viena.
Mūsų tėvynėj gimė žmonės,
Turintys tikras širdis,
Čia jie gynė ir kovojo
Ir išliko ne visi. **Arijus**

Mūsų Lietuva graži,
Nors žemėlapyje ji maža,
Bet mums, lietuviams, didesnės nėra.
Mes tiek daug išgyvenom...
Kiti galvojo, kad dingom amžinai,
Bet mūsų protėviai taip manyti neleido
Ir mes kovojom iki galo.

Karina G.

Buvai brangi mums visada,
Priglaudei po savo sparnu,
Kaip motina visus vaikus,
Todėl mums taip saugu.
Lietuva, tu mano motinėle,
Tą skausmą atlaikyk,
Kurį tau kartais sukelia žmonės negeri.

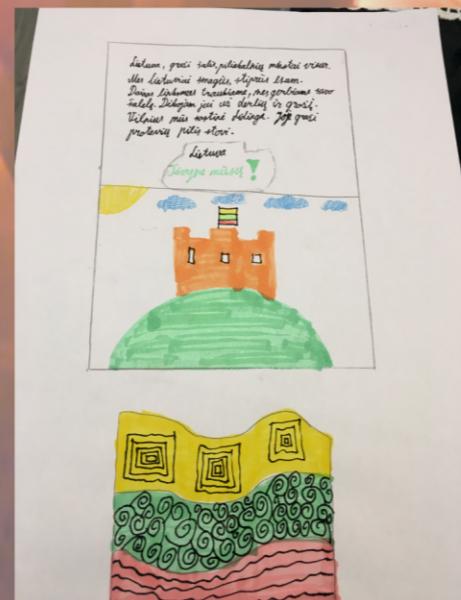
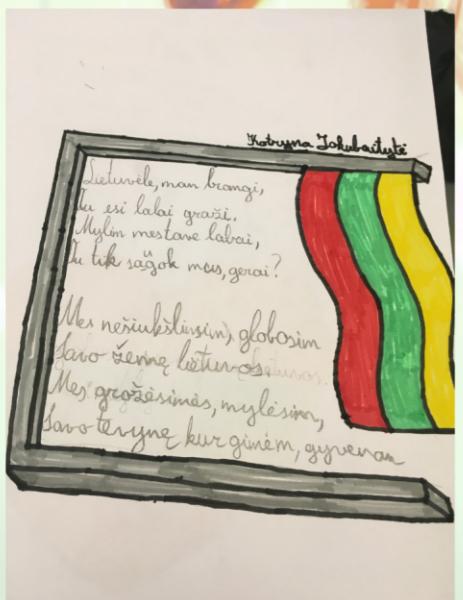
Austėja J.

Lietuva brangiausia
Tu, mano gimtine,
Ačiū už saulę
Ir vėjelį auksini.
Ačiū už pievas,
Gėles ir laukus
Ačiū už meilės ir
Taikos metus.

Elzė-Marija

Lietuvėle, tu esi mūsų tėvynė,
Mylim tame, nes mums duodi ramybę.
Tu šitiek visko iškentėjai, bet likai stipri,
Nes liepsnoji laime ir žmonių vienybe. Marta

Tu, mano tėvyne,
Tyro džiaugsmo kupina.
Tu, mano tėvyne,
Ryto saulė amžina.
Tu, mano tėvyne,
Ryto rasos nusėta. Mantė

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Šiaulių miesto viešoji biblioteka kovo mėnesį organizavo rašinių konkursą „Koks yra lietuvių tautos charakteris?“. Džiugu, kad Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos mokinės Adrijana Balsytė, I gimn. kl. ir Eva Buitvidaitė, III gimn. kl., dalyvavo šiame konkurse.

Ištraukos iš merginų rašinių apie lietuvių tautinį charakterį....

Eva Buitvidaitė

Gyvenimas už Atlanto – įdomus, kupinas naujų patirčių ir išbandymų. Žmonės ten – irgi kitokie. Iš pirmo žvilgsnio atrodė, jog jie be galio laimingi, visi šypsosi, sveikinasi su tavimi. Tačiau po kiek laiko pradėjau viduje jausti prarają, kuri man neleido būti savimi. Vis dažniau prisimindavau senelio istorijas, girią, ir, stipriai delne spausdama kankorėžį, jaučiau, kaip akyse kaupiasi liūdesys – „Negali būti“ – tariau sau. Ten ypač pasigedau žmonių tikrumo. Taip, galbūt lietuvių veidai pilkesni, galbūt ne visada esame kupini pozityvumo, tačiau kiekviena mūsų emocija – tikra. Nesuvaininta. Prisiminus pirmas dienas amerikietiškoje mokykloje, supratau, jog esame kur kas tolerantiškesni kitataučiams – čia mane sutiko šaltai. Pasigesdavau ir žmonių solidumo, santūrumo, grakštumo. Ir nesvarbu, kad retkarčiais mes būname pikti ir niūrūs, nepatenkinti ir įzeidūs, bet kam nepasitaiko? Juk ir saulės mes gauname mažiau ir vėjai pas mus aršesni, tad ko stebėtis, jog ir nuotaika, neretai prastesnė nei kad žmonių, gyvenančių saulėtoje Majamio pakrantėje! Neprigijo man ir svetima literatūra – viena po kitos grauždavau senos leidybos senelio atsiuštast lietuviškas knygas – jos man leisdavo prisiminti darbščią, vieningą ir narsią lietuvių tautą. Su kiekviena diena manyje vis labiau augo meilė ir ilgesys gimtajam kraštui. Kaip ir daugeliui lietuvių sąžinės balsas neleido nurimti. Mintyse skambėdavo tautiška giesmė, o širdį drebindavo gamtos vaizdai, iškyllantys tarsi atvirukai ir primenantys vaikystę. Ir, manau, kiekvieno emigravusio lietuvio pasamonėje kasdien vis skambiau aidi tėvynės ir pareigos šauksmas grįžti Lietuvon. Tokie mes jau, jautrūs ir neabejingo savajam kraštui, kultūrai ir, kas be ko, žmonėms – artimiesiems, draugams.

Adrijana Balsytė

Pakalbėkime ir apie geresnį lietuvių tautos charakterio bruožą. Mes esame labai darbštū, tvarkinga, netgi pedantiška tauta. Nuo seno mūsų protėviai turėjo daug žemių, daug laukų, kurie buvo visada dirbami. Taip pat man atrodo, kad esame labai paprasti, o gal kuklūs žmonės. Turėdama omeny paprasti, aš suprantu kaip žmogų, kuris kažko dar nepasiekęs niekada nepradės tuo didžiuotis, kol jo darbas nebus pabaigtas iki galo. Mes taip pat ieškome geresnio gyvenimo būdo ir esame užsispyrę siekdami savo tikslų.

Manau, jog tikro lietuvių charakteris būtų labai dvipusiškas. Jis būtų labai darbštus, paprastas ir užsispyrės, bet tuo pačiu ir neišsiskiriantis iš kitų. Galbūt kartais nėra blogai būti tokiu koks ir visi, galbūt tada mažiau nukentė.

Myliu aš savo šalį, manau, ją turėtų mylėti visi, turėtų nustoti dejuoti ir turėtų pradėti galvoti, ką galėtų padaryti, jog gyventi Lietuvoje būtų dar geriau. O dar geriau ne pagalvoti, o daryti, veikti ir užkrėsti kitus idėjomis, žodžiais ir darbais. Tokie jau mes, žmonės, tie lietuvių. Esame kokie esame.